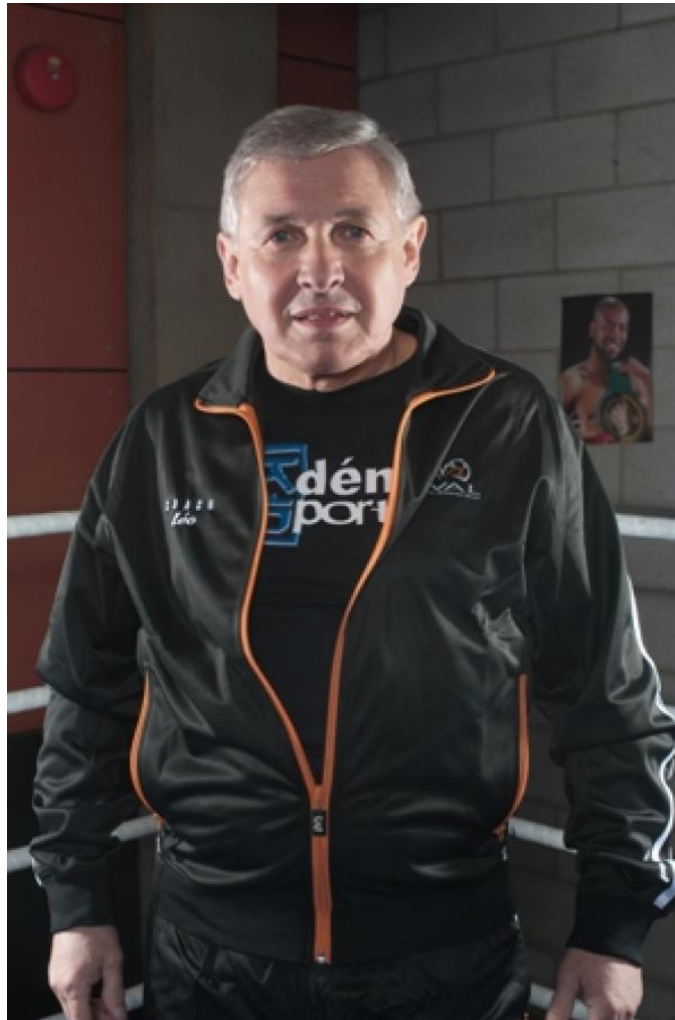

Leonard Kwitkowski - człowiek z pasją

Leonard Kwitkowski (popularnie "Leo") zadebiutował w boksie w wieku 14 lat i zakończył karierę w wieku 33 lat z imponującym rekordem w 201 walkach amatorskich, odniósł 167 zwycięstw, 25 porażek i 7 remisów. W jego wspaniałej karierze był 6 lat z rzędu reprezentantem Polski, a następnie został trenerem młodzieży na lata. Jego największym osiągnięciem nie był fakt wygrywania pojedynków bokserskich z medalistami olimpijskimi i mistrzami europy, ale zdobyte ogromne doświadczenie podczas kariery jako sportowiec pod okiem legendarnego "Papy" Feliksa Stamma. Swój talent, ciężką pracę, czas i pasję poświęca pracy jako pedagog i trener, nie tylko dlatego, że pasjonuje się boksem ale przede wszystkim - bo kocha ludzi i uczenie młodzieży. Jako instruktor młodzieży powtarza i stosuje to co słyszał i nauczył się od swojego mistrza; *O powodzeniu decydują zdolności pedagogiczne. Umiejętność poznania ludzi i przekazania im własnej wiedzy. Trener musi wymagać od zawodnika pełnego zaangażowania, ale jednocześnie winien być przykładem i wymagać od siebie.*

Nie można wychowywać słowami, deklaracjami, a jedynie praktyką, osobistym przykładem. Trener zdobywa autorytet i zaufanie wtedy, gdy zajmuje się zawodnikiem nie tylko na sali, ale i poza salą, gdy służy mu radą nie tylko w ringu. Tylko taki układ stosunków daje mu prawo - na zasadzie męskiej umowy - wymagać od zawodnika wytrwałości i odpowiedniego zachowania. Dopiero na tej podstawie można budować kolejny ważny element wychowania boksera: świadomość celu, do którego się dąży. I dalej: Tajemnica tkwi w tym, że każdy trener może nauczyć podstaw danego sportu, doprowadzić zawodnika do pewnej klasy. Ale trener mało wprawny nie spowoduje dalszej poprawy umiejętności zawodnika, któremu wrócono wielką karierę i który bywa naprawdę do niej predysponowany. Dzieje się tak, bo nie potrafi wydobyć z człowieka, który znajduje się pod jego opieką, wrodzonych zalet charakteru, rozwinąć jego predyspozycji fizycznych, bo brakuje mu "nosa". Ten nos to po prostu zorientowanie się w zaletach zawodnika, w jego temperamencie, charakterze i dostosowanie szkolenia do tych indywidualnych cech. Jednym zdaniem: pozwolić rozwinąć skrzydła sportowcowi, hamując jednocześnie rozwój jego wad. Spostrzeżenia niby mało odkrywczym, proste, ale jakże trudne do realizacji w praktyce.

Dyplom trenerski z Akademii Sportu w Polsce i certyfikat czwartego poziomu trenerskiego w Kanadzie, który otwiera mu szeroko drzwi do wszystkich klubów, ośrodków sportowych i reprezentacji Kanady jako instruktor i trener a szczególnie jako nauczyciel sportowy i wychowawca. Obecnie trener w Akademii Sportu, Klub Montreal Est i Klub Titans Boxing z wytrwałością udaje mu się osiągnąć sukcesy w boksie, a jego wychowankom i uczniom awansować na wyższy poziom sportowy w konkursach i mistrzostwach bokserskich.

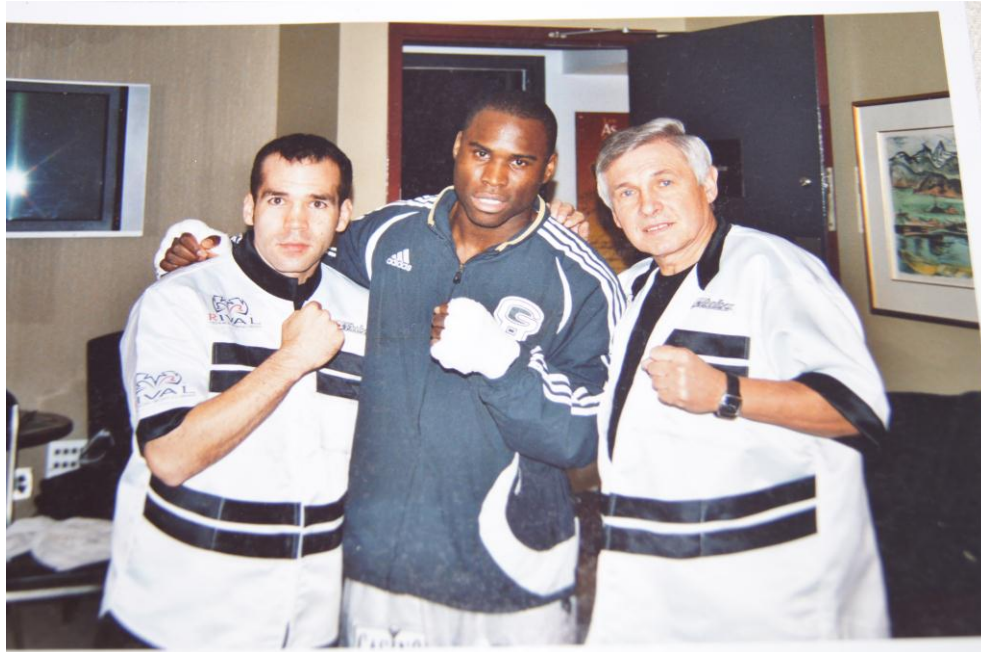
Christophe Bernier wicemistrz Kanady w wadze 91 kg (Regina, Saskatchewan 2014 rok)

Pan Leonard ma "nosa", ale nie upiera się przy wyborze kariery bokseńskiej dla swoich wychowanków, są tacy co tylko chcą potrenować i podnieść kondycję fizyczną, widzi również takich, na których inni nie zwracali by większej uwagi; konsekwentnie poddaje takiego zawodnika wielu sprawdzianom. Aż do skutku, aż do sukcesu. Jego wychowankami byli nie tylko pięściarze, ale również trenerzy boksu.

Adonis Stevenson, Leonard Kwitkowski (11 grudzień 2006)

Tak było z trzykrotnym mistrzem Kanady Claudem Lambertem, reprezentantem kraju na Igrzyska Olimpijskie w Atlancie (USA) w roku 1996 i medalistą Igrzyskach Panamerykańskich w boksie w Mar del Plata (Argentyna-1995). Podobnie było z Adonisem Stevensonem mistrzem Prowincji Quebec i Kanady w latach 2005-2006, srebrnym medalistą na Igrzyskach Wspólnoty Narodów w roku 2006 w Melbourne. Obecny mistrz świata zawodowców w wadze półciężkiej w roku 2013, niespodziewanie zwyciężając przez techniczny nokaut już w 1. rundzie, posłał ówczesnego mistrza świata Chad-a Dawson-a na deski.

Daniel Trepanier, Adonis Stevenson, Leonard Kwitkowski (11 grudzień 2006)

Dodajmy jeszcze kilku medalistów Mistrzostw Kanady; Alex Picard, Francis Bernard, Vladimir Stoliarenko, Vladimir Napylov, Daniel Kulibaba, Alex i Tony Barnes obaj bracia z Montrealu, Mélanie Grenon, Ali Quaderi, Steven Harvey, bracia Imtiaz Mian i Ayaz Mian Husein oraz Daniel Trepanier (obecnie dyrektor "Canadian Amateur Boxing Association" i trener przy AIBA)

Od lewej Pierre Bouchard, Leonard Kwitkowski, Éric Lucas, Stéphan Larouche, Derick Kulibaba (rok 2003)

Leonard Kwitkowski podczas treningu z Caroline Veyre

Obecnie Pan Leonard przygotowuje do kwalifikacji olimpijskich kolejnego ucznia Caroline Veyre mistrzynię Kanady i Quebecu z roku 2014 oraz brązową medalistkę mistrzostw Ameryk z Puerto La Cruz, (Wenezuela 2013).

Leonard Kwitkowski z Caroline Veyre po zdobyciu tytułu Mistrza Kanady w 13/14 roku (60kg kategoria olimpijska 2013 rok

U honorowany przez Okręgowy Związek Bokserski Kujawsko-pomorski w Bydgoszczy w roku 1998 podczas pobytu w Polsce na turnieju międzynarodowym jako z trener Kanady z ekipą zawodników.

W roku 2002 Polski Związek Bokserski docenił całokształt dorobku Leonarda Kwitkowskiego jako zawodnika i trenera pamiątkowym dyplomem i medalem w czasie turnieju międzynarodowego w Raszynie.

Zdaniem wielu, Pan Leonard jest wzorem pracowitego szkoleniowca, zawsze gotowego poświęcić się dla dobra ukochanej dyscypliny sportu i ludzi. W Montrealu znają go wszyscy, jako prawego sportowca, trenera, wychowawcę, społecznika i dobrego człowieka...

Opracował: Sławomir Kowalczyk (styczeń 2014)

Wszystkie zdjęcia pochodzą z prywatnej kolekcji P. Leonarda Kwitkowskiego